

PR' JEZER

Lokalna novica
je kraljica

XVIII - ISSN 1854-7583
Marec 2024

Časopis za občino Jezersko

Številka 1

Drage Jezerjanke in dragi Jezerjani!

Za nami je koledarska zima, ki nam na žalost ni prinesla ne pravih zimskih skrbi in ne obilice zimskih radosti. Obojega je bilo ravno za pokušino. Kljub zelo visokim temperaturam in zelo majhnim količinam naravnega snega je ekipi iz Parka Jezersko in Gostišča ob jezeru uspelo pričarati nekaj dni na snegu in ledu, ki ste jih domačini odlično izkoristili. Še posebej uspešen je bil tečaj alpskega smučanja med zimskimi počitnicami na domačem smučišču in na Peci z rekordnim številom udeležencev (61), za katerega je tudi tokrat poskrbela ekipa domačega športnega društva pod taktirko Gašperja Karničarja, za kar se jim iskreno zahvaljujem in jim tudi čestitam. Posebej epska je bila zaključna tekma v dežju na zadnjih zaplatah snega. Visoke temperature so nam tako letos odnesle Memorial Luke in Rada, Stare korenine in občinska prvenstva v veleslalomu in teku na smučeh. Kljub temu pa tudi to zimo ni manjkalo odličnih dosežkov jezerskih športnikov. Posebej so se izkazali naši mladi kegljači Tilen Tičar, Žiga Petek in Kristjan Zupan, ki so se z odličnimi nastopi na državnem prvenstvu uvrstili v slovensko reprezentanco, s katero so na mladinskem evropskem prvenstvu v Brunecku osvojili bronasto medaljo. Odlično je nastopal tudi naš reprezentant v smučarskih tekih Lovro Karničar. Slovenske barve je zastopal tako na mladinskih olimpijskih igrah v Južni Koreji, kjer je bil 20., kot na svetovnem mladinskem prvenstvu v Planici.

Verjetno ste že opazili, da imamo od prvega februarja v knjižnici spremenjen obratovalni čas. Z Mestno knjižnico Kranj, v okviru katere deluje naša krajevna enota, smo se namreč dogovorili, da želimo povečati dostopnost in razširiti obseg njenega dela tudi na našo najmlajšo populacijo. Knjižnica je za vse uporabnike odprta ob ponedeljskih in sredah od 14. do 19. ure in ob petkih dopoldne vsak drugi teden s posebnim programom za naše šolske in predšolske otroke. S tem želimo za knjige in branje še bolj navdušiti čim več Jezerjank in Jezerjanov vseh generacij. Knjiga je namreč najboljšo orožje za razgledanost, izobrazbo, dobro voljo, razumevanje in sodelovanje ter največji

Andrej Karničar / Foto: Gorazd Kavčič

sovražnik malodušja, egoizma in elektronskih naprav.

V izdihljajih lanskega leta smo zaključili obnovo stopnišča in postavitve dvizne ploščadi za invalide v frizerski salon. Za slednjo bomo prejeli povrnjena sredstva na podlagi uspešne prijave na LAS-ov razpis Dobro smo. Po sprejetju zelo zajeznega proračuna za letošnje leto imamo v občinski upravi v tem času polne roke dela s pripravo vse potrebne dokumentacije za izvedbo naslednjih projektov: rekonstrukcija šole in vrtca, tematska pot lehnjak, Julnov, Skubrov in Virnikov most, odvodnjavanje v Murglah, sanacija plazov in delne obnove lokalnih cest do Spodnjega Virnika in v dolino Ravenske kočne, nadaljevanje sanacije zidu okrog ravenskega pokopališča, nadaljevanje postopnega projektiranja pločnikov od Grabnarja do Štularja, izboljšava vodovodnega sistema za Češko kočjo, zemljiške zadeve, postavitve ograje pri slatini, ureditev dostopa do Ledene grabna, obnova vodovodov po planu upravljalca, redni program sanacije gozdnih cest, obnova asfalta in izdelava premične strehe za pesek na zbirnem centru Remont, postavitve parkomatov na parkirišču Pod Turni ter prestavitve EKO otoka pri Bajtah, če naštejemo samo največje.

V društvih pa je to čas, ko se potegne črta pod opravljeno delo v preteklem letu, ki ga uradno zaokroži in potrdi občni zbor vseh članov. Na Jezerskem se

lahko upravičeno pohvalimo z izjemno bogato in razvejano društveno dejavnostjo. Kdor le hoče, lahko najde družbo in dejavnost po svoji meri, potrebah in interesih. Z velikim zanimanjem in ponosom zato vedno znova prisluhnem bogatim poročilom predsedujočih, finančnikov, nadzornikov ter različnih drugih odborov in sekcij, ki pričajo o vzponih in padcih, o radostih in izzivih, ki jih prinaša društveno življenje. Življenje, ki raste iz ljubezni do določene dejavnosti, še bolj pa iz ljubezni do sočloveka in življenja v skupnosti, za katero z veseljem prispevam svoj čas in svojo življenjsko energijo in smo za to poplačani z bogatim in izpolnjenim življenjem. Zato zahvala in spodbuda vsem članom in članicam, odbornicam in odbornikom in še posebej vsem predsednicam in predsednikom, ki ste pripravljeni vzeti križ vodenja in odgovornosti jezerskih društev na svoje rame. Želim vam obilo dobre volje, potrpežljivosti in poguma še naprej!

Kot rečeno, nam zima ni prinesla prav veliko snega, je pa na žalost pustila kar nekaj smeti, zato vas vabim in spodbujam, da se tudi letos v čim večjem številu udeležimo spomladanske očiščevalne akcije, ki bo v petek, 12. aprila 2024. Prijetno druženje in dobro delo – najboljša kombinacija! Vse podrobne informacije bodo objavljene na naši spletni strani.

Vaš župan Andrej Karničar

Danes tudi do pet prevozov na teden

ALENKA BRUN

Prostofer (prostovoljni šofer) je prostovoljski projekt zavoda Zlata mreža za mobilnost starejših, ki povezuje starejše osebe, ki potrebujejo prevoz in ne zmorejo uporabljati javnih in plačljivih prevozov, s starejšimi aktivnimi vozniki, ki pa po drugi strani radi priskočijo na pomoč.

Številni starejši imajo velike težave s prevozi, sploh če so doma zunaj mestnih središč, kjer ni razvite avtobusne mreže. Tisti bolj oddaljeni se velikokrat ne morejo odpraviti po opravkih, kadar si želijo, temveč se prilagajajo možnostim oziroma času, ko jim lahko pomagajo družinski člani ali prijatelji. Redki so, ki lahko v takih primerih uporabijo taksi, saj je to za številne prevelik strošek.

KDO JE PROSTOFER

Na drugi strani pa je prostoferstvo oblika prostovoljstva, ki prostovoljnim šoferjem ob nujenju pomoči in podpore tistim, ki jo najbolj potrebujejo, prinaša tudi veliko osebno zadovoljstvo in ustvarja nepozabne trenutke. Dejstvo je, da so to posamezniki z velikim srcem. Trenutno ima Jezersko pet prostoferjev. To so: Milan in Darinka Milošič, Miran Štular, Andrej Žagar in Izidor Parte. Občani sami so v tem času projekt Prostofer dobro sprejeli.

PROSTOFER JE LEPO ŽAŽIVEL

Prvi takšen prostovoljni prevoz so na Jezerskem zabeležili maja 2021. Na začetku so imeli kakšen prevoz na mesec, danes pa jih je lahko tudi že do pet na teden, povedo na občini. Do danes beležijo že več kot 130 prevozov. Prevozi se izvajajo do zdravstvenih domov, bolnišnic, diagnostičnih centrov in podobno, pretežno na območju Gorenjske. Opažajo pa tudi, da so občani poštene in pre-

V zadnjih mesecih so se potrebe po uporabi prevozov projekta Prostofer na Jezerskem precej povečale, zato vabijo k sodelovanju vse voznike, ki bi bili pripravljeni opravljati to plemenito delo. / Foto: arhiv občine

vozov ne izkoriščajo v druge namene. Tudi s koordinatorem projekta Zlata mreža dobro sodelujejo.

NOVO VOZILO

Za prevoze imajo novo prostornejše in višje občinsko vozilo Mitsubishi Pick-

-up. Ker pa so se v zadnjih mesecih potrebe po uporabi prevozov projekta Prostofer v občini precej povečale, vabijo k sodelovanju vse voznike, ki bi bili pripravljeni opravljati to plemenito delo in bi se pridružili veliki prostoferski družini.

Občankam in občanom želimo vesele in blagoslovljene velikonočne praznike.

Župan Andrej Karničar ter sodelavci in člani občinskega sveta

Pr' jezer je priloga časopisa **Gorenjski Glas**

PR' JEZER (ISSN 1854-7583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, Kranj, urednica Alenka Brun, odgovorna urednica Marija Volčjak, telefon 04/201 42 00, e-pošta: info@g-glas.si, oblikovanje Matjaž Švab, priprava za tisk Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, tisk CC PRINT d.o.o., distribucija Pošta Slovenije, d. o. o. Pr' Jezer, št. 1, je priloga 26. številke Gorenjskega glasa, izšla je 29. marca 2024 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko. Občina Jezersko, Zg. Jezersko 65, Zg. Jezersko. Na naslovnici: Gregorjevo na Jezerskem / Foto: Gorazd Kavčič

Gasilski stolp je v slabem stanju

Gasilski dom na Jezerskem so začeli zidati okoli leta 1950, začenjata svojo pripoved sedanji predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Jezersko Ožbolt Plaznik in prejšnji Izidor Parte. Dom so odprli leta 1961, ob petdesetletnici društva.

ALENKA BRUN

V zadnjih dveh, treh desetletnih nikoli niso pristopili k celostni obnovi gasilskega doma. Vedno so pretežno le razmišljali o tem, sem in tja se je celo našel denar za kakšno delno obnovo. »Do leta 1992 se ni zgodilo nič, potem so na domu zamenjali streho, malce obnavljali stolp in leta 2011 zamenjali okna,« našteje Ožbolt Plaznik. Parte doda, da se je včasih veliko delalo še na prostovoljni bazi. V bližnji preteklosti so sicer dogradili tri garažne prostore in dvorano. Oba pa se strinjata, da glede sanacije neko »flikanje« oziroma navidezno saniranje, samo toliko, da je, zagotovo ni rešitev na dolgi rok. Stanje gasilskega doma je danes alarmantno. Najbolj na udaru je stolp. »Napada ga vlaga. Preti mu, da se bo podrl. Odpada omet po stenah in na vrhu, spodaj je plesniv. Res ta trenutek morda predstavlja najbolj perečo težavo, vendar je dejstvo, da je sanacije potreben celoten dom,« je realen Plaznik. »Potrebna je kompletna hidroizolacija doma, potem pa še toplotna,« pojasni. »Omet, ki je najbolj problematičen v stolpu, bo treba odstraniti, nato pa sanirati notranjost. Še prej pa ga je treba seveda sanirati od zunaj. Stolp namreč nima samo funkcije javnega opozarjanja s sireno, temveč v njem tudi sušimo gasilske cevi.«

Sicer v PGD Jezersko upajo, da bo nekoč v prihodnosti kraj dobil Center za zaščito in reševanje, o katerem je že bilo govora, a sanacija doma in stolpa je na žalost neodložljiva. Upajo tudi, da jim bo tisto, kar so si zadali, uspelo izpeljati v treh letih. »Letos načrtujemo hidroizolacijo temeljev, prihodnje leto pride na vrsto streha, nazadnje pa potem še fasada.« Kar se denarnih sredstev tiče, bodo nekaj prispevali sami, gre pa za tako velik finančni zalogaj, da se bodo po pomoč obrnili tudi na občino.

Stolp domačega gasilnega doma že na zunaj kaže, da je sanacija neizbežna. / Foto: Alenka Brun

»Kakšna je bila takrat gradnja, kakšna je zdaj ... In vremenski pogoji so bili sploh drugačni,« glasno razmišlja Izidor Parte, potem pa sklene: »Leta prinesejo svoje.«

Gasilski dom bo treba obnoviti. / Foto: Alenka Brun

Plesen v spodnjem delu stolpa / Foto: Alenka Brun

Premiera filma Češka koč in češko-slovensko prijateljstvo v Brnu

ALENKA BRUN,

FOTO: ARHIV ORGANIZATORJA

Češko-slovensko društvo iz Brna je v sodelovanju z veleposlaništvom Republike Slovenije v Pragi v počastitev slovenskega kulturnega praznika pripravilo predvaja-nje dokumentarnega filma o Češki koči in pogovorni večer s ključnimi akterji. Češko-slovenski kulturni dogodek je bil 16. februarja v prostorih Ekonomsko-upravne fakultete Univerze Masaryk v Brnu. Dogodka se je udeležilo nekaj posebnih gostov: veleposlanica Republike Slovenije v Češki republiki Tanja Strniša, namestnica veleposlanice Nika Rotar, idejni oče in avtor filma Ladislav Jirasko, župan Občine Jezersko in slovenski alpinist Drejc Karničar ter njegova žena Polona, alpinist in fotograf Ladislav Novák, ki v filmu igra dr. Stanislava Práchenskega, direktor slovenskega turističnega centra

v Pragi Mihal Kura ter predsednica češko-slovenskega društva Alena Šamonilova. Ob tej priložnosti so organizatorji zbirali prostovoljne prispevke udeležencev, ki

so jih tudi tokrat namenili Planinskemu društvu Jezersko, ki letos nadaljuje pre-novo notranjih prostorov, za katero so že v preteklih letih donirali češki planinci.

Dvižna ploščad za ranljive skupine

Od januarja letos je frizerski salon postal dostopen tudi ranljivejšim skupinam. Ob vhodu vanj smo namreč namestili dvižno ploščad. Investicija je bila dobrih 16.300 evrov. Občina je sicer pred tem že sama financirala tudi stopnišče, medtem ko je bila dvižna ploščad sofinancirana z evropskim denarjem v sklopu projekta LAS Dobro smo. Več o projektu pa najdete na spletni strani občine pod zavihkom Dokumenti in objave, Projekti in investicije.

Marko Meško, foto: Olga Tonejec

Računalniški tečaj

V DU Jezersko smo se odločili, da po dobrem lanskoletnem odzivu na računalniški tečaj tovrstno izobraževanje ponovimo. Zato vse, ki bi želeli obnoviti ali poglobiti svoje digitalne veščine, vabimo, da se nam pridružite v torek, 2. aprila 2024, ob 9. uri, v Medgeneracijskem centru Jezersko na uvodnem srečanju. [DU Jezersko](#)

V TIC-u iščejo dodatno pomoč

Občina Jezersko vabi k sodelovanju odgovorne in motivirane osebe za opravljanje zanimivega in dinamičnega dela v Turistično-informacijskem centru (TIC) v času poletne turistične sezone – iščejo informatorja ali informatorko. Čas za prijavo je do 19. aprila 2024. Več o razpisu, kaj delo zajema, o sami prijavi in za vsa ostala morebitna vprašanja v zvezi z razpisom so dosegljivi na telefonski številki 04 2545 110, lahko pa vprašanja naslovite tudi na marko.mesko@jezersko.si. [Marko Meško](#)

Očistimo Jezersko

Očiščevalna akcija Očistimo Jezersko bo v petek, 12. aprila 2024, z začetkom predvidoma ob 15. uri in zbirnim mestom pred gasilskim domom in na drugih dogovorjenih lokacijah. Več informacij z navodili in morebitnimi prilagoditvami zaradi vremena bomo objavili na spletni strani občine v dneh pred izvedbo. Lepo vabljeni, da se je udeležite. [Andrej Tepina](#)

Tako so zaključili lovsko leto 2023

Zadnji skupni lov v letu na štefanovo so jezerski lovci zaključili uspešno in lovsko pravično.

FRANC EKAR

Na štefanovo, dan, ko goduje sv. Štefan, tudi zaščitnik prostoživečih živali na Jezerskem, so v Lovski družini (LD) Jezersko začeli izvajati »zadnji« lov v letu – seveda v okviru letnega lovskega načrtovanja za odvzem, odlov divjadi. Morda sta bila tudi naključje in dobra volja razlog, da je prav ta dan godoval tudi nekdanji gospodar LD Jezersko, legendarni jezerski lovec Štefan Zupan. Zadnji skupni, že tradicionalni, tudi praznični lov v letu 2023, ki se ga je udeležilo več kot dvajset članov lovske družine, je bil tako uspešen in lovsko pravičen, saj so oživili lovsko srečo in blagor, ko so uplenili jelena. Po zaključku lova so izvedli tudi pozdrav lovini in priredili kratko novoletno lovsko druženje.

Prvi uplenitelj z »lovsko srečo« Boris Meško, tudi prizadevni tajnik LD Jezersko / Foto: Franc Ekar

Spomin na Štefana Zupana

Štefan Zupan / Foto: osebni arhiv

Sedmega marca letos je minilo deset let, odkar se je za vedno poslovil Zupanov Štefan. Spoštovali in občudovali smo njegovo veliko ljubezen do jezerske doline, njenih naravnih lepot, do lova in kulture, ljubezen do družine in prijateljev, njegov smisel za humor.

Naj spomin nanj živi in ostane v srcu vseh dobrih ljudi.

Zdenka Šraj

PREVIDNOST NI ODVEČ

Lov v spremenjenih klimatsko-temperaturnih razmerah in stanjih je v gorah zahtevnejši, saj je temperatura nad 1000 metri nadmorske višine lahko višja kot v preteklosti, pa čeprav gre

za zimske mesece. Izvajanje lova je tako poleg zahtevnosti lahko tudi nevarno, kajti poledenele, zasnežene in zamrznjene podlage nad 1200 metri nadmorske višine, pokrite z listjem, so izjemno nevarne za zdrse in padce.

Novosti v obračunu omrežnine električne energije

V želji po optimizaciji izrabe elektroenergetskega sistema bodo v Sloveniji za vse uporabnike s 1. julijem 2024 v veljavo stopile pomembne spremembe v obračunu omrežnine za električno energijo. Njihov cilj je spodbujanje bolj uravnotežene porabe električne energije med različnimi deli dneva in večja energetska učinkovitost. O tem piše Jure Eržen iz Lokalne energetske agencije Gorenjska v svojem besedilu, ki se nanaša predvsem na to, kaj je dobro vedeti pri novostih v obračunu omrežnine električne energije. Pojasnjuje, kako se prilagoditi in zmanjšati stroške, spregovori o novem sistemu obračunavanja, ki bo temeljil na 15-minutnih odčitkih, petih časovnih blokih, uvedbi dveh sezon in uvedbi dogovorjene in presežne obračunske moči. Pojasni tudi koncept »dogovorjene moči«, ki predstavlja največjo dovoljeno moč, ki jo gospodinjstvo lahko porabi brez dodatnih stroškov. Namreč njeno preseganje bo pomenilo višje stroške. Ugotavlja tudi, da po prvih primerjavah za gospodinjiski odjem drastičnega zvišanja cen ne bo, v nekaterih primerih bodo stroški omrežnine celo nižji. V izogib prekoračitvam dogovorjene moči bo smiselno biti pri uporabi večjih naprav bolj previden in jih ne uporabljati istočasno. Našteva tudi nekaj spletnih strani (Moj elektro, SODO, URO), ki nudijo podrobnejše informacije za lažje razumevanje sprememb, celotno besedilo pa si lahko preberete na spletni strani Občine Jezersko. [Alenka Brun](#)

GRS Jezersko v lanskem letu

V letu 2023 smo posredovali na 23 intervencijah, kar leto uvršča med drugo najbolj obremenjeno v naši 30-letni zgodovini samostojne postaje.

PRIMOŽ ŠENK, GRS JEZERSKO,

FOTO: ARHIV GRS JEZERSKO

V januarju je zapadlo veliko snega in kar nekaj turnih smučarjev se je izgubilo ali obtičalo in posledično potrebovalo našo pomoč. Velike količine snega v gorah so botrovale tudi večini nesreč v prvih poletnih tednih, ko so bile poti v visokogorju prehodne le z zimsko opremo. Po večini so pomoč potrebovali tujci. Nekaj je bilo tudi hujših zdrsov s težkimi poškodbami. V glavni planinski sezoni so se nesreče kar v podobnem tempu nadaljevale. Posebej velja omeniti reševanje poškodovanih in izmučenih Hrvatov na vrhu Babe. Doživeli smo vse od rezanja ključavnice, nočnega bivakiranja na vrhu do jutranjega prevoza s helikopterjem v dolino.

Preteklo leto je bilo na žalost za dva ponesrečenca usodno in jima kljub našemu posredovanju ni bilo pomoči.

V sedmih intervencijah je sodeloval helikopter, prav tako smo v sedmih primerih reševali tuje državljane.

Usposabljanja so potekala po ustaljenem programu. Redno zimsko vajo smo izvedli na območju Ankove in Roblekov planine s štafetnim spustom z akijem v dolino. Pred poletno sezono smo izvedli pet usposabljanj na območju peči in ferate. Letna usposabljanja smo zaključili s stensko vajo v steni Dolške Škrbine. V jesenskem obdobju smo izvedli tudi obnovitvene vaje iz prve pomoči in navigacije in imeli skupno vajo iskanja pogrešanih oseb z enoto reševalnih psov ŠKD Lesce - Radovljica. Tukaj bi se rad zahvalil Alji, ki je bila povezovalni člen, da je do vaje prišlo, in našim figurantom, s pomočjo katerih smo vajo uspešno izpeljali. V manjši zasedbi smo sodelovali tudi na mednarodni vaji, ki so jo organizirali sosede iz Tržiča.

Večino naših usposabljanj pa imamo po zahvali Milana ujetih tudi na filmski trak in nam služijo ne samo kot lep spomin, ampak tudi kot gradivo za izpopolnjevanje našega znanja v prihodnje.

V preteklem letu smo v društvu uvajali tudi nov sistem alarmiranja, ki se je po-

enotil na nivoju zveze. Lahko rečem, da je bil prehod hiter in dober brez večjih zapletov, za vse prednosti in funkcije, ki jih ponuja, pa bo potrebno še kakšno leto, da jih dodobra spoznamo in začnemo v polnosti uporabljati.

Članstvo se v zadnjem letu ni spremenilo ... Vse skupaj nas je 30 članov. Štirje častni člani in 26 aktivnih članov, od tega so štirje pripravniki. Od specialnosti imamo v društvu aktivne tri inštruktorje, dva reševalca letalca, vodnika reševalnega psa, medicinskega tehnika, veterinarja in zdravnico.

Ponovno bi rad pohvalil delo pripravnikov, ki pridno sodelujejo na vajah in tudi že na intervencijah. Žan in ostali člani so se ponovno potrudili za dodatna izobraževanja, kar znanje pripravnikov dviguje vsako leto na višjo raven. Poleg vseh izobraževanj in usposabljanj pa smo se tradicionalno udeležili tudi teka na Krim, Črno prst in turnosmučarskega memoriala na Okrešlju. Drugič smo se udeležili tudi štafetne preizkušnje Planica Red bull 400 in med vsemi poklicnimi ekipami gasilcev, policistov in ostalih enot zaščitite in re-

ševanja v Sloveniji zasedli drugo mesto. Dežurali smo na tekmovanjih, ki so bila organizirana v občini. Sodelovali smo na prikazni vaji prvih posredovalcev, kjer sta svoje delo s helikopterjem in reševanjem prikazala Simon in Veronika. Srečanja smo se udeležili tudi kot tekmovalci. Posebna pohvala gre naši ekipi, ki se je ob dnevu reševalcev udeležila tekmovanja iz prve pomoči in med vsemi 17 postajami gorskih reševalcev zasedla tretje mesto in ponovila našo najboljšo uvrstitev do sedaj.

Poleg vsega se je opravilo tudi nekaj vzdrževalnih del na naših prostorih. Franc se je z ekipo lotil popravila ograje pri zavetišču, Denis pa prebelil našo celotno pisarno in obenem še poskrbel za elektrifikacijo nove garaže. Najlepša hvala obema za vso organizacijo in vložen trud.

Za konec nam vsem skupaj želim čim več uspešno izvedenih vaj in čim manj intervencij. Hvala vam za ves vložen trud, ki ga namenjate gorskemu reševanju in ne nazadnje hvala tudi vašim družinam, ki vas nesebično podpirajo. Naj bo tako tudi v tem letu.

Prihodnost Krajevne knjižnice Jezersko

MAJA LESAR, BIBLIOTEKARKA

Leto 2024 je za Krajevno knjižnico Jezersko prelomno, posebno, praznično in že na začetku lahko poudarimo, da je prihodnost knjižnice spodbudna in svetla. Naj najprej omenim obletnico, saj mineva 20 let, odkar se je knjižnica preselila v današnji prostor, v kleti POŠ Jezersko. Velika prelomnica v delovanju knjižnice pa je tudi povečanje obratovalnih ur (javna dostopnost knjižnice je po novem 10 ur na teden, ob ponedeljkih in sredah od 14. do 19. ure) in hkrati polovična zaposlitev bibliotekarja, za kar se imamo občani, uporabniki knjižnice in predvsem jaz zahvaliti Občini Jezersko. Jezersko je v marsičem posebna občina in zato je včasih težko uskladiti realne podatke z merili in parametri v različnih pravilnikih, standardih itd. V lanskem letu je bil sprejet nov Pravilnik o pogojih za izvajanje knjižnične javne službe, ki določa minimalne vrednosti pogojev za delovanje knjižnic v posameznih lokalnih skupnostih. Glavni parameter pa predstavlja število prebivalcev v občini in je našo malo skupnost postavil pred velik izziv: ali knjižnico zapreti in dejavnost organizirati na ravni premične zbirke ali pa omogočiti delovanje v obliki organizacijske enote Krajevna knjižnica II, ki prinaša že omenjene spremembe.

Knjižnica predstavlja informacijsko, kulturno, izobraževalno in socialno središče lokalne skupnosti. Krajevna

Krajevna knjižnica je po novem odprta v ponedeljek in sredo od 14. do 19. ure. Petkovi dopoldnevi pa so vsakih 14 dni namenjeni skupinam šolskih in vrtčevskih otrok in drugim interesnim skupinam. / Foto: Alenka Brun

knjižnica Jezersko bo z novim statusom omogočala širok spekter storitev, ki jih bo lahko ponudila uporabnikom in drugim obiskovalcem knjižnice. Temu namenimo petkove dopoldneve vsakih 14 dni, ki so namenjeni skupinam šolskih in vrtčevskih otrok in drugim interesnim skupinam.

Sodelovanje s Podružnično osnovno šolo Jezersko smo vzpostavili že v šolskem letu 2022/23, učenci od 1. do 5. razreda obiščejo knjižnico v okviru pouka. Srečanja potekajo z bibliopedagoško vsebino – učenci z učiteljicami spoznavajo zakonitosti knjižničnega fonda, iskanja

in uporabe gradiva, bontona v knjižnici in še marsikaj zanimivega.

Leto 2023 je bilo za Krajevno knjižnico Jezersko uspešno, pravzaprav, zelo uspešno, saj se je trend pri vseh statističnih podatkih obrnil navzgor, predvsem na račun sodelovanja s šolo ter sistematičnega uvajanja naše mladine v uporabo knjižnice. V mreži knjižnic MKK smo knjižnica z največjim deležem aktivnih članov glede na število prebivalcev, kar 23 odstotkov. Ravno tako se je za 22 odstotkov povečal obisk zaradi izposoje, kar spet predstavlja največji delež med enotami MKK. Letni prirast gladiiva je bil 215 enot, v skoraj enakem deležu so bile knjige tudi odpisane. V lanskem letu se je povečal izbor različne periodike za dodatnih pet naslovov (History, Tekoč, Global in Zakladnica zdravja, ki izhajajo kot mesečniki, ter revija za ročna dela Verena, ki izhaja vsake tri mesece). Tako smo lani lahko izbirali med 17 različnimi revijami. To število se bo letos nekoliko zmanjšalo na račun nabave knjižnega gradiva.

V knjižničnem skladu je skupaj 7280 enot gradiva, k temu lahko prištejemo še možnost izposoje elektronskih in zvočnih knjig v celotnem knjižničnem katalogu MKK. Razlogov za obisk je torej veliko, zato vljudno vabljeni k včlanitvi v Krajevno knjižnico Jezersko.

KUD Jezersko v maju

V KUD Jezersko smo se tudi letos prijavi na razpis Ljudske univerze Kranj k projektu Tedni vseživljenjskega učenja (TVU) in Parada učenja. Tako kot lansko leto sodelujemo s POŠ Jezersko in koordinatorico Ireno Rupar. Za letošnjo rdečo nit smo si izbrali tematiko zeliščarstva. Zdravilne in tudi druge divje rastline na Jezerskem se zaradi naravnih danosti kar same ponujajo, da jih nabiramo, shranjujemo, predelujemo ali zaužijemo. O različnih postopkih shranjevanja in predelave bosta organizirani dve delavnici v maju, in sicer 17. in 24. maja ob 18. uri, obe v MGC Jezersko. Hkrati bomo pripravili razstavo z naslovom Za vsako bolezen rož'ca raste. K pripravi in izvedbi vabimo vse občanke in občane, ki imate znanja in vedenja o različnih »rož'cah« na Jezerskem in njihovi uporabi. Veseli bomo, če nam posredujete kakšen zanimiv recept ali postopek kuhanja in priprave mazil, tonikov, balzamov, čajev, tinktur ... Materiale bomo zbrali in jih primerno predstavili tudi drugim. Za vse informacije se lahko obrnete na Majo (041 990 963) ali Mijo (040 300 692). Na Paradi učenja, ki bo 22. maja v Kranju pred Prešernovim gledališčem, bo tudi možnost predstavitve Jezerskega na manjši stojnici. Vabljeni vsi, ki bi želeli pokazati svoje izdelke.

Maja Lesar, KUD Jezersko

Društvo jezerskih upokojencev je zelo aktivno

V nedeljo, 3. marca, smo imeli 24. redni letni občni zbor društva, na katerem smo obravnavali delo v preteklem obdobju in si začrtali plan za naslednje mandatno obdobje.

ZINKA PISKERNIK

Na občni zbor povabimo župana, predstavnike drugih društev iz občine in društev upokojencev iz sosednjih občin ter pokrajinske in republiške zveze upokojencev, s katerimi sodelujemo z namenom, da predstavimo svoje delo in si izmenjamo izkušnje. Polna dvorana v Korotanu je vedno dokaz, da DU Jezersko aktivno dela in vzdržuje stike s svojimi člani. Trudimo se biti aktivni pri organizaciji druženj, a je treba upoštevati, da smo starejša populacija in da je naše društvo po številu članov med manjšimi – trenutno nas je 138.

Društvo organizira izlete za člane: v letu 2023 smo jeseni šli pogledat na Primorsko – obiskali smo Sveto Goro nad Gorico in Goriška brda, spomladi pa smo bili v Medžimurju – v Varaždinu in Čakovcu.

V okviru društva so predvsem aktivne ljudske pevke, ki so imele tudi jubilejni koncert. Res si zaslužijo vso pohvalo za prizadevanje za ohranjanje ljudske pesmi. Po tradiciji smo priredili kulturni program in pogostitev za srečanje starejših občanov v decembru, novembra pa smo

se sestali na druženju z našimi okrogli-mi jubilaranti.

Letos smo se zahvalili najbolj dejavnim članom, ki sodelujejo v društvu 20 let ali več: Anica Čarman predvsem kot pevka, Franci Čarman kot poverjenik za pobiranje članarine, Darinka Markun kot članica upravnega odbora, kot poverjenica in pevka, Franci Weisseisen in Andrej Žagar pa kot dolgoletna člana upravnega odbora. Vsi pa so vedno sodelovali tudi pri drugih dejavnostih društva, ko so se pokazale potrebe.

V svoje delo pa društvo občasno vključuje tudi mladino, predvsem osnovnošolce z Jezerskega. Razveseljevali so nas s folklornim nastopom, deklamacijami in harmoniko. Da osnovnošolce vključimo kot nastopajoče na prireditvah, jemljemo kot medgeneracijsko sodelovanje.

V preteklem letu smo z zunanjimi sodelavci uspešno izvedli meritve vida in oskrbo z očali, kar nameravamo pripraviti tudi letos. Priporočamo občanom, da izkoristijo to možnost brez čakalnih dob in poti do optikov. Pokličite Milana na 031 823 117 ali pišite na e-naslov du.jezersko@gmail.com.

Ne smemo pa pozabiti na projekt Prostofer, ki smo ga začeli veliko uporabljati. Ljudje so zelo hvaležni za prevoz, le vozniki so preobremenjeni, zato vas na tem mestu pozivam, da se kot vozniki priključite mreži Prostofer.

Med letom smo v okviru računalniškega usposabljanja svetovali in pomagali udeležencem izobraževanja pri uporabi spleta in pametnih telefonov.

Na občnem zboru smo majhno pozornost izkazali še prisotnim ženam ob 8. marcu. S tem smo želeli prikazati, da to ni praznik iz naše polpretekle zgodovine, ampak ima korenine daleč nazaj.

V prihodnjem letu načrtujemo ekskurzije, izlete, krajše vodene pohode, preventivne zdravstvene storitve, spodbujali bomo ljudske pevke, izobraževali, sodelovali na občinskih in drugih prireditvah v kraju, se prijavljali na razpise za financiranje dejavnosti društva, pridobivali nove člane in še kaj, kar je bilo že zdaj utečeno.

Ob koncu vabimo vse upokojene občane, da se nam pridružijo v društvu in prinesejo kako svežo idejo za delo. Upamo, da nam bo čim več zastavljenega uspelo uresničiti.

O telovadbi, pohodih, prepevanju ...

ANICA JAKOPIČ,

FOTO: ARHIV DU JEZERSKO

Kot se spodobi, smo v leto 2024 stopili prav tako pogumno in z zavestjo, da bomo vse dejavnosti, ki jih je naše društvo izvajalo v preteklosti, nadaljevali. Aktivno smo preživljali čas zime, čeprav nas je letos bolj »obdarovala« z dežjem kot snegom. Tako so naši pohodi odpadli, pridno pa smo telovadili vsako sredo v Korotanu, nekajkrat pa v šolski telovadnici, kar nam je zelo ustrezalo, ker je prostor primernejši. Prvi pohod smo lahko organizirali šele 14. marca. Šli smo po »aveniji«, se oglašili pri Darinki in se skupaj odpravili

do jezera – še vreme nam je bilo naklonjeno.

Ljudske pevke pa smo januarja začele vaje in se pripravljale za kulturni program, ki ga izvedemo vsako leto po občnem zboru. Vsebina programa je bila namenjena dvema spominski-ma dnevoma – dnevu žena in dnevu mučenikov. Poleg ljudskih pevk so nastopili tudi učenci OŠ Jezersko in cicibani iz Vrtca Jezersko, kar je zelo razveselilo babice in dedke v dvorani. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila staršem nastopajočih otrok za njihovo sodelovanje in razumevanje, saj smo le tako lahko pripravili tako prisrčen program.

Rekordna udeležba na smučarskem tečaju

GAŠPER KARNIČAR, FOTO: DREJC KARNIČAR

Kot vsako leto smo tudi letos priprave na tečaj začeli na enodnevnem licenčnem seminarju, kjer ponovimo osnove šole smučanja. V praksi to pomeni, da se učenja lotimo pri začetniku in ponovimo vse korake, kako tečajnika pripeljemo do naprednih oblik smučanja. Letos je pri organizaciji smučarskega tečaja sodelovalo 16 učiteljev smučanja in pomočnikov. Ker je bilo januarско sneženje bolj izjemen dogodek v sicer glede snega skopi zimi, je bila organizacija smučarskega tečaja vprašljiva skoraj do zimskih počitnic. Kljub visokim temperaturam in padavinam je ekipa Parka Jezersko pripravila odlično snežno podlago.

Skupaj se je tečaja udeležilo 61 otrok – 24 starejših od deset let je tečaj začelo na smučišču Peca v Avstriji, 37 mlajših pa je prve zavoje delalo v Parku Jezersko.

Prvi dan smo se spoznali in razporedili v skupine. Sledilo je delo na snegu. Ker smo z večino smučarjev začetnikov vadili že v januarju in februarju (v sklopu Celoletne šole športa), so že po prvih dveh dneh tudi mlajši smučarji usvojili zastavljanje in uporabo vlečnice. Tretji in četrti dan smo se vsi skupaj odpeljali na smučišče Peca, kjer smo na različnih nakloninah in napravah nadgrajevali smučarsko znanje. Sredi popoldne smo izkoristili za sankanje v Parku, z drsanjem se nam letos zaradi visokih temperatur žal ni izšlo. Zadnji dan je bil na sporedu nastop in tekmovanje v veleslalomu. Žal nam je ponagajalo vreme in smo bili primorani petkovo dogajanje skrajšati. Izkoristili smo zadnje centimetre snega za pripravo proge in zaključili s podelitvijo diplom in medalj.

Izrazi na obrazih otrok niso kazali negotovanja nad dežjem, prav nasprotno.

Glede na letošnje razmere smo maksimalno izkoristili počitniški teden, tudi velikih odstopanj od načrtanega programa ni bilo. Za prihodnja leta si želimo, da bi se vrstam učiteljev smučanja pridružil še kdo na Jezerskem. V športnem društvu z veseljem pomagamo interesentom. Kajti le tako lahko na-

daljujemo varno in strokovno delo organizacije in izvedbo že tradicionalnih smučarskih tečajev.

Za konec bi se rad zahvalil vsem staršem za zaupanje, učiteljem in pomočnikom za opravljeno delo, ekipi Parka Jezersko in Občini Jezersko za subvencioniranje tečaja. V upanju, da se nam prihodnje leto (spet) pridružite, vam želimo prijetne in aktivne pomladne mesece.

Pomladna prireditev in najnovejše »štorije«

V dvorani Korotan je bila v petek, 15. marca, zvečer Pomladna prireditev Podružnične šole Jezersko. V šovu Najnovejše Jezerske štorje, ki sta ga spretno vodili petošolki Loti in Tonja, smo izvedeli najnovejše krajevne novice, spoznali šolske glasbene in recitatorske talente, občudovali ljudske plesne ter se od srca nasmejali simpatičnim priredbam reklamnih oglasov. Posebne pozornosti so bile ob marčevskih praznikih deležne mamice, babice, tete in druge gospe. Suvereno je sodelovalo vseh 37 učenk in učencev, prav vsak pa je na svoj način prispeval k vedremu vzdušju v dvorani. Učiteljice smo ponosne na njihov nastop, iskreno hvaležne pa smo tudi učitelju Petru Berložniku, ki je ob odsotnosti naše zveste pianistke Ane Smrtnik poskrbel za klavirsko spremljavo pevskega zboru. [Petra Lombar Premru](#)

Prav vsak nastopajoči je na svoj način prispeval k vedremu vzdušju v dvorani. / Foto: arhiv šole

Spoznavali smo Josipino Turnograjsko in Matijo Valjavca

Obiskala nas je gospa ddr. Mira Delavec Touhami. Prebrala nam je zgodbo o Josipini Turnograjski. Pisala je pesmi. Poročila se je z Lovrom Tomanom, na poroki je imela rože spominčice. Ko sta se zaljubila, sta si kar naprej pisala pisma. V treh letih sta napisala več kot tisoč sto ljubezenskih pisem. Ljudje so bili radovedni, zato so odpirali pisma, ki sta jih pisala. Prebrali smo tudi eno ljudsko zgodbo, ki jo je zapisal Matija Valjavec. Naslov te zgodbe je Lesena skleda. **Lučka Teul, 2. j**

Všeč mi je bilo, ker je v šolo prišla ddr. Mira Delavec Touhami in ker smo spoznali Josipinino življenje. Izvedel sem, da je imela na poroki spominčice. Prebrali smo njeno zgodbo Sprava, ki govori o dveh skreganih kmetih. Všeč mi je bila tudi ljudska zgodba Lesena skleda. **Gabrijel Karničar Tonejec, 2. j**

Obisk ddr. Mire Delavec Touhami / Foto: arhiv šole

Izvedela sem, da je Josipinin oče zbolel za pljučnico. Umril je, ko je bila stara komaj osem let. Zelo ga je pogrešala. Pisala mu je pesmi in jih nesla na grob. Ko je imela 16 let, je mimo gradu Turn prišel Lovro Toman. Zagledala sta se in se takoj zaljubila. Josipini je bilo kar malo nerodno. Od takrat naprej sta si pisala pisma. **Lili Eržen, 2. j**

Matija Valjavec se je rodil na Srednji Beli. Zbiral je ljudske pripovedke. Službo je imel na Hrvaškem. Ko je postal upokojenec, je bil zelo pomemben. Vse je pisal na roke. **Eva Gregorin, 2. j**
Matija Valjavec je imel veliko talentov. Bil je zbiralec pesmi in pravljic. Zapisoval je ljudske pravljice. Bil je slovenski pesnik in prevajalec. **Miha Eržen, 2. j**

Josipina Turnograjska, Katarina Teul, 3. j
/ Foto: arhiv šole

V petem razredu

V petem razredu kralji smo šole, na poti v šolo pijemo Solo. Petice dobivamo, skupaj se igramo, zunaj za hiško skrivaj se sladkamo. Špilamo nogomet, prvaki smo šole, blestimo, ko dajemo gole. Ko iz šole letimo, se v gozd zapodimo, kjer velike bunkerje gradimo.

Petošolci

Pustovanje

Na pustni torek smo v šolo prišli našemljeni v kostume. V razredu smo cvrli miške. Niso nam prav dobro uspeli, a smo se med samo pripravo vseeno zabavali. Zatem smo v telovadnici pokazali svoje talente. Najboljši so bili tudi nagrajeni. Na koncu pa smo šli vsi skupaj odganjat zimo po vasi. **Četrtošolci, foto: arhiv šole**

Prisegajo na lokalno, pristno in domače

Gostilna in penzion Kanonir spada med najstarejše stalno delujoče gostilne na Jezerskem. Stoji tik ob cesti Kranj–Jezersko, na sotočju Reke in Kokre.

ALENKA BRUN

O današnjem Kanonirju na Spodnjem Jezerskem najdemo zapise tako v Jezerski kroniki iz leta 1998 kot tudi v Jezerskih štorijah Andreja Karničarja.

V Jezerski kroniki je zapisano, da je gostilna dobila ime po vzdevu nekdanjega lastnika Janeza Šenka - Kanonirja. Ta je bil doma iz Hotemaž in je okoli leta 1860 prišel na Jezersko naravnost od vojakov. Oblečen je bil v topniško obleko, ker je služil pri topničarjih. Tako so mu Jezerjani nadeli vzdevek Kanonir. Njegov potomec je po sili razmer in dolgov, ki so se nabrali, hišo prodal. Iz zapisov izvemo tudi, da je po drugi svetovni vojni oblast gostilno dodelila nacionaliziranemu Hotelu Kazina na Jezerskem. Toda Kazina z njo ni znala gospodariti in jo je okoli leta 1980 ponovno prodala – tokrat Đuru in Jolandi Jokić.

Sploh so pa bili najstarejši obrtniki na Jezerskem ravno gostilničarji. Imena gostiln pozna ustno izročilo kar daleč v preteklost, celo v 16. stoletje segajo. Tako je recimo Zaprešičnikova gostilna (današnji Kanonir) imela žganjarno, je tudi zapisano v Kroniki. Hiša Pri Kanonirju pa je za preteklost Jezerskega znamenita tudi zato, ker se je v njej rodil Kanonirjev Rokec, znani muzikant, pa tudi skladatelj pesmi o Jezerskem in njegovih prebivalcih.

O »kontrabantarjih« oziroma tihotapcih, ki so se dobivali pri Kanonirju, pa pripoveduje zgodba v Jezerskih štorijah. Uspešno so se izogibali »žandarjem« v tistih časih.

ŠTEJE SLABIH TRISTO LET

Danes Gostilno in penzion Kanonir vodi Marija Jokić, ki je veselje do gostinstva podedovala po mami Jolandi. Ko ga je vodila njena mama, pove, je bil Kanonir znan po celotni Gorenjski. »Sodi med najstarejše jezerske gostilne, saj gre za edino tako staro stalno delujočo gostilno na Jezerskem – če ne celo na Gorenjskem. Šteje slabih tristo let,« pove. Z njenimi starši pa se zgodba začenja leta 1976. Đuro Jokić je po rodu Dalmatinec, soproga Jolanda pa je izhajala iz Prek-

Zgodba Penziona in gostilne Kanonir se z Jokićevimi začenja leta 1976. / Foto: Alenka Brun

murja. »Mami je zdaj že dvanajst let pokojna,« pojasni Marija Jokić. »Očeta je spoznala v Sežani, kjer sta oba delala. V časopisu sta videla oglas, da se Kanonir prodaja, in se odločila za nakup. Celoten objekt je bil potreben temeljite obnove, za kar sta poskrbela sama, predvsem oče. Mami Jolanda pa je bila tista, ki je imela močno voljo in je gostilni tudi vdihnila dušo. Pustila je velik pečat. V moje roke je gostila prešla, ko se je upokojila.«

V časih so bile priljubljene jedi na žlico. Danes v gostilni še vedno pripravljajo odlične divjačinske in gobove jedi. Zraven se lepo podajo domači njoki in kruhovi cmoki.

Marija Jokić je med študijem nemščine in angleščine v Ljubljani vsak prosti trenutek izkoristila za to, da je pomagala doma. »Tu mi je bilo vedno bolj všeč, delo je bolj razgibano.« Tako je po končanem študiju ostala doma. Ima še dve sestri. V mladosti so vse tri pomagale v gostilni, zdaj jo vodi sama; sestri se namreč nista odločili za gostinsko pot.

Ko jo povprašamo, kdo v gostilni kuha, se nasmehne: »Jaz. Kuham, strežem,

pozimi sem tudi sobarica, tako da moram biti kar dobra organizatorica.«

DOMAČI KRUHOVI CMOKI

Kuhanja se je priučila v domači kuhinji, recepte je podedovala po mami, kakšno novo idejo pa najde tudi na spletu. »V tistih časih so bile priljubljene jedi na žlico. Ker je bila mami iz Prekmurja, je velikokrat pripravila bograč. Večkrat so bila na jedilniku tudi divjačinska jetrca in polenta, pečenka, gobova juha, zrezki z gobami ...« Spominja se tudi prekmurskih dödol in divjačinskega golaža s pravimi, domačimi kruhovimi cmoki, ki jih je njena mama pripravljala sama in je bila gostilna znana prav po njih. Hči sedaj tradicijo nadaljuje, poudari pa še, da prisega na lokalno, pristno in domače.

V SVOJEM DELU JOKIĆEVA UŽIVA

Všeč ji je, da v gostilni ostaja pridih preteklosti. Na vprašanje, kaj si želi, odgovarja, da več domačih gostov. In kaj meni, da se je najbolj spremenilo, če kot gostinka primerja današnje čase s preteklimi, smo še radovedni. »Morda ljudje,« meni. Zaveda pa se, da če ne bi imela gostinstva tako rada, kot ga ima, Kanonir po smrti njene mame najverjetneje ne bi nadaljeval svoje zgodbe.

Svetovno prvenstvo v teku na 24 ur, Tajpej 2023

V začetku lanskega decembra sem se kot član slovenske reprezentance skupaj s štirimi sotekmovalci in člani spremljevalne ekipe udeležil svetovnega prvenstva v teku na 24 ur, ki je potekalo v Tajpeju v Tajvanu.

ANDREJ TEPINA

Kljub temu da sem kolebal, bi se prvenstva v teku udeležil ali ne, sem se že v začetku prejšnjega leta odločil za nastop. V dilemi sem bil predvsem zato, ker je bilo tekmovanje dva meseca po Špartatlonu, o katerem sem pisal v prejšnji številki. To je glede na moje dosedanje izkušnje malo časa med dvema takima tekmama, zato sem imel pomisleke o tem, kako kvalitetno se bom lahko sploh vmes spočil in pripravil na ta nastop. Po drugi strani pa je bil manko te izkušnje tudi razlog, ki je udeležbo delal privlačno. Čeprav sem moral temu nameniti kar nekaj sredstev in delovnih sobot v lanskem letu, je bil razlog za udeležbo tudi spoznavanje z novimi situacijami, kot so ob dveh zaporednih tekmah nastop na svetovnem prvenstvu, tekmovanje na drugem kontinentu in v povsem drugem časovnem pasu, kar je imelo za posledico prilagajanje in privajanje na časovno razliko pred tekmo.

ČASOVNA RAZLIKA JE SEDEM UR

Ob športnih motivih pa se mi je smiselno zdelo vložiti čas in kar nekaj denarja v to izkušnjo tudi zaradi povsem »turi-

stičnih« razlogov, saj do sedaj še nisem obiskal tako zelo oddaljenega okolja. Z namenom dobre prilagoditve časovni razliki smo v Tajvan odpotovali deset dni pred tekmo. Optimalna časovna prilagoditev, ki jo je treba premostiti, naj bi trajala toliko dni, kot je razlike v urah. Sicer ne poznam točnega vira ali študije, ki bi bila podlaga za to trditev, a se je izkazalo, da vsaj v mojem primeru kar drži – časovna razlika med Slovenijo in Tajvanom je sedem ur.

STVARI ZA ČUDA POTEKAJO TEKOČE

Tajvan je precej gorat otok ob Kitajski obali s 23,5 milijona prebivalcev, od katerih jih 2,6 milijona živi v Tajpeju. Država ima več kot 200 vrhov visokih čez 3000 metrov, najvišji vrh je 3952 metra visoka Žadova gora.

Mesto Tajpej se mi je najbolj vtisnilo v spomin po izredno umirjenih ljudeh, ki kljub precejšnji gneči tako v prometu kot na ostalih javnih prostorih delujejo izredno prijazno in spoštljivo drug do drugega in brez kakega negodovanja čakajo v vrsti na zeleno storitev. Stvari za čuda potekajo kar tekoče. Zanimiva se mi je zdelo tudi ureditev za pešce, saj so posamezna križišča pešcem prilago-

jena tako, da se v določenem dnevnem intervalu, ki je napisan kar na tleh v križišču, z rdečo lučjo na semaforju popolnoma zaprejo vsakih nekaj minut za ves promet in je mogoče prečkati križišče kar po diagonali, kar pa je seveda zarisano po tleh. Ob njihovih nočnih tržnicah sem si ogledal še med leti 2004 in 2010 najvišjo stavbo na svetu Taipei 101, visoko 508 metrov, česa več pa zara-

Mesto Tajpej se mi je najbolj vtisnilo v spomin po izredno umirjenih ljudeh, ki kljub precejšnji gneči tako v prometu kot na ostalih javnih prostorih delujejo izredno prijazno in spoštljivo drug do drugega in brez kakega negodovanja čakajo v vrsti na zeleno storitev.

di osredotočenosti na počitek pred tekmo nisem hotel raziskovati. Sicer pa je v mestu – kar je vsaj meni nenavadno – precej gozdnih površin; nad hrano, ki je precej začinjena z drugačnimi začimbami, kot smo vajeni, pa osebno nisem bil navdušen.

ZAHTEVNI POGOJI

Svetovno prvenstvo v teku na 24 ur, ki poteka pod okriljem »International Association of Ultrarunners«, organizirajo na vsaki dve leti. Tekma poteka na krožni stezi, ki je večinoma ravna in dolga približno od ena in pol do dveh kilometrov. V tem času je cilj preteči čim več krogov oz. kilometrov, kar je v bistvu edino pomembno pravilo. Tokratna trasa je bila dolga natančno dva kilometra, potekala je po parku ob večji reki, kar je pomenilo, da je bila vlaga precej visoka, in kljub ne posebej visokim temperaturam so bili pogoji zahtevni. Seveda so bili za vse isti, kar je na taki tekmi bistveno, a smo prav vsi tekmovalci zostali za rezultati, ki bi jih potencialno bili zmožni doseči v lažjih pogojih. Se je pa na koncu ta razlika bolj poznala nekaterim udeležencem Špartatlonu,

V Tajpeju so slovenske barve zastopali štiri slovenski tekači, ravno toliko pa je bilo tudi spremljevalcev reprezentantov. / Foto: osebni arhiv

ključno z menoj. Tako sta na primer prvi dve ženski tekmovalki, ki sta do osme ure tekli na prvih dveh mestih, sicer pa na špartatlonu občutno izboljšali rekord proge, odstopili po desetih oz. dvanajstih urah. Tudi moški zmagovalec, ki sicer lani ni nastopil v Grčiji, je za svojim lanskim svetovnim rekordom zaostal nekaj manj kot 20 kilometrov. Sam sem v primerjavi z drugimi tekma- mi opazil, da je večja utrujenost nasto- pila precej prej, in že po dvanajstih urah teka sem občutno upočasnil tempo. A na takih tekmah, kjer zastopaš svojo državo in je vzdušje predvsem zaradi prisotno- sti najboljših tekmovalcev v tem športu res fantastično, vsaj zame druga opcija kot borbeno vztrajanje po najboljših močeh do konca sploh ne obstaja. Tako sem na koncu pretekel nekaj več kot 220 kilometrov, kar je 12 kilometrov manj od mojega lanskega osebne rekorda in je zadostovalo za 56. mesto med 138 tek- movalci. Super rezultat pa je uspel naše- mu rekorderju Luku Videtiču z Malije pri Koprju, ki je z nekaj več kot 265 kilometri za približno 400 metrov popravil svoj državni rekord in osvojil fenomenalno šesto mesto. V ekipni razvrstitvi, kjer se

Med leti 2004 in 2010 je bil Tajpej 101 najvišja stavba na svetu. / Foto: osebni arhiv

seštevajo kilometri treh najuspešnejših tekmovalcev vsake reprezentance in je ob nama z Lukom nekaj več kot 212 ki- lometrov dodal še Mirko Miklič, pa smo osvojili osmo mesto med 26 državami. Sam s svojim rezultatom nisem najbolj zadovoljen, a v prej opisanem conte-

kstu se mi zdi ta izkušnja pomemben »tlakovec« na moji tekaški poti. Ob tem sem iskreno hvaležen Občini Jezersko, Športnemu društvu Jezersko in Turi- stični kmetiji Šenkova domačija za svojo pomoč, ki sem jo bil v lanskem letu de- ležen.

Slogin vrt

ENOSTAVNO POPOLN VRT!

Vrtnarska oprema za vse vaše vrtnarske dejavnosti, visokokakovostna semena in gnojila, ter strokovno svetovanje naših spretnih vrtnark.

VSE ZA POPOLN VRT NA ENEM MESTU!

LONČKI

ORODJE

SEMENA

ZEMLJA IN GNOJILA

V SLOGI SE VSE DOBI!

KVC SLOGA KRANJ, Šuceva 27, 4000 Kranj

www.slogina-trgovina.si

04 20 14 960

Življenje v gorski vasi in nor hobi

UREDILA MIJA MUROVEC

Z Moniko sva se prvič srečali na likovnem ustvarjanju v MGC Korotan. Vedela sem, da sta z možem najela enega od vikendov in da nameravata pri nas ostati daljši čas, zato sem si želela o njiju izvedeti kaj več. Želja se mi je izpolnila takoj, sama sta se želela predstaviti in sta mi dala v ureditev in objavo naslednji zapis.

Skoraj 60 let je bil Frank Jähne prepričan, da ne bo nikoli letel, ne bo spal v mobilni hiški in da se pod nobenim pogojem ne bo odselil iz rodnega Neugersdorfa v nekdanji Vzhodni Nemčiji. Dokler pred enajstimi leti ni srečal svoje Moni, je bil prepričan, da bo ostal zvest tem načelom. Zdaj 68-letnik se spominja njunega prvega srečanja: »Videla sva se, se objela in od takrat se nisva več izpustila!« Mnogi v njegovi domovini so ga poznali kot »sladnega meniha«, ki je delal na terenu za pivovarno Eibau. V letu 2012, ko je stal pred žaro svojega najboljšega prijatelja, se je odločil spremeniti svoje življenje in enostavno začeti živeti. Leta 2014 sta se z Moni poročila. Oba sta imela za seboj neuspešen zakon in sta imela jasne predstave, kaj želita tokrat narediti bolje. Čakali so ju čudoviti trenutki. Medeni tedni so pomenili prvi mejnik. Za Franka, ki še nikoli ni bil na letalu, je bil dolg let na otoke Fidži izziv, a je kljub temu užival vsak trenutek z ljubljeno žensko ob sebi. Par sedaj veliko potuje. Še posebej obožujeta Alpe. »Uživanje v čudoviti gorski panorami in aktivno raziskovanje območja je vedno nova izkušnja,« je navdušena Moni, ki je odraščala v vasi ob gozdu Tharandt. Pozneje je 30 let živela in delala kot knjigovodkinja v Dresdnu, kjer se ni mogla otresti občutka utesnjenosti.

Leta 2018 sta med bivanjem na Južnem Tirolskem z vse večjim navdušenjem opazovala jadralske padalce. »To bi pa tudi jaz rad storil,« je sam zase rekel Frank. In Moni, ki ne mara polovičarstva, je že rezervirala dva tandemska termalna letala! Po kratkem brifingu (kratek sestanek za posredovanje informacij) so startali na Hochmut, na višino 1400 metrov. Letalo se je spiralno dvigovalo vse višje pod vplivom toplotnih tokov. To je bila izkušnja z nepredvidljivimi posledicami za Franka in njegovo ženo. Trajalo je dva meseca, da sta uspešno opravila potrebne tečaje in izpite, da sta lahko letela sama. Kupila sta svojo opremo in od tedaj se predajata temu hobiju. Pri raziskovanju novih območij letenja je selitev iz enega poč-

Zakonca Jähne / Foto: osebni arhiv

tniškega apartmaja v drugega postala moteča, zato sta kupila avtodom, v katerem, pravi Frank, se počuti zelo udobno. Aktivna upokojenca sta junija 2021 prvič prišla v Slovenijo in bila navdušena nad edinstveno dolino Soče in njeno smaragdno reko. Ko pa sta se z avtodomom peljala po dolini Kokre in prispela v Jezersko kotlino, se je v Moniki prebudil občutek

Aktivna upokojenca sta junija 2021 prvič prišla v Slovenijo in bila navdušena nad edinstveno dolino Soče in njeno smaragdno reko. Ko pa sta se z avtodomom peljala po dolini Kokre in prispela v Jezersko kotlino, se je v Moniki prebudil občutek domačnosti in oba sta pomislila: »Tu si želiva živeti!«

domačnosti in oba sta pomislila: »Tu si želiva živeti!« Dva meseca pozneje se jima je načrt kot po čudežu uresničil, ko sta na sprehodu srečala mlado mamico s sinčkom. Rekla je, da jima da svoj vikend v najem, čeprav je v prenovi. Frank je prodal svojo nepremičnino v Neugersdorfu in maja 2022 sta se z Moni preselila na Jezersko, v lepo, z lesom obito hiško, ki jima nudi vse udobje, ki ga potrebujeta.

»Ko se zbudim, pogledam skozi okno in vidim sonce, ki vzhaja izza gora, je to zame največja sreča,« je navdušena Monika. Frank pa doda, da si je točno tako predstavljal srečno življenje.

V tej mali vasi sta s sosedi hitro postala prijatelja. Praznujeta skupaj z njimi in kot člana društva upokojencev izkoristita ponudbe za različne dejavnosti: risanje, telovadbo, prireditve ... Pohvalita, da v kraju deluje veliko – okoli dvajset – različnih društev, ki krepijo občutek skupnosti. Večina starejših govori nemško, sama se pa tudi trudita razumeti naš jezik in se ga naučiti.

Kadar pa se jima stoži po otrocih, odpotujeta in jih obiščeta.

SIMIC & PARTNERJI **sconto**
d.o.o.

**Računovodske in knjigovodske storitve
Poslovno in davčno svetovanje**

Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur

Tel.: 04/279 10 00, faks: 04/279 10 30, www.sconto.si

Kropiv'nkova bajta

MIJA MUROVEC

Nekaj besed bom napisala o t. i. bajtah, ki so bile – in nekatere so še – v sklopu kmetij na Jezerskem. Do tega razmišljanja me je pripeljala knjiga Jazbina priznane etnologinje, pristrčne znanke dr. Marije Makarovič. Osebnostno se pozna že vrsto let, točneje, odkar je leta 2005 izšla njena čudovita knjiga Korte in Korčani. Podobno podrobno je sedaj opisala kraj Jazbina pri Črni na Koroškem. Med drugim se mi je zdelo zanimivo, koliko je napisala o bajtarjih in kajzarjih, zato sem šla ponovno brat Jezersko kroniko Andreja Karničarja. Natančno sem jo prebrala in ugotovila, da je omenil in opisal veliko bajt (ki jih včasih imenuje tudi kajže), ki so bile še naseljene.

Bajte so bile namenjene bivanju domačih preužitkarjev, ko so izročili posestvo in si izgovorili preužitek, pa tudi za ljudi, ki so bili z lastniki kmetije v sorodu. Za najemino so pomagali na kmetiji ob večjih delih. Če so bili najemniki bajt zaposleni drugje, večinoma v gozdu kot »golcarji«, so praktično ves svoj prosti čas porabili za pomoč pri delu na kmetiji. Pri bajti je bil obvezno manjši vrtiček, včasih celo njivica. Opisala bom dve, ki ju imam še v spominu iz mladih časov, pa v Jezerski kroniki nista omenjeni – Kropiv'nkovo bajto in Jenkovo bajto. Od glavnih poslopij kmetije sta bili oddaljeni okoli sto metrov. Jenkova bajta je v razvalinah, Kropiv'nkova pa prenovljena v vikend. V Kropiv'nkovi bajti sta okrog leta 1965

Družina Kaštrun in Kudlaj – leži Maks Kudlaj, zraven žena Katrca, Romana Kaštrun, Joža Kaštrun z ženo Justo, zadaj Nežka Kaštrun (Joževa in Romanina mama) / Foto: arhiv družine Kaštrun

še živela Katrca in Maks Kudlaj. Maks je bil Rus in se je po vojni poročil s Katrco in ostal tu. Za sedanje pojme sta živela mirno, idilično življenje. Ob bajti sta imela vrt in majhno njivico, v hlevčku pa kravico in kure. Eno zimo so me mama poslali h Katrci po jajca. Bilo je ogromno snega in ledene sveče so na bajti segale do tal. V bajti je bila najprej črna kuhinja, desno pa »hiša« s krušno pečjo in zadaj kamra. Zraven bajte je bil hlevček in stranišče na štrbunk.

Katrca in Maks sta pomagala na Kropiv'nkovi kmetiji, dokler sta zmogla. Kasneje sta se preselila k hčerki Romani na kmetijo Ank. Najbolj sta mi ostala v spominu, ker sta vedno ponudila bombone – cenz'le, ko sta šla mimo Jenka domov. »Fas'ngo« sta nesla v »ruksakih«. Zelo zanimivo se mi zdi tudi to, da od te družine Kaštrun poznam šest generacij: Katrco – Nežko – Romano – Zorana – Robija – Hano in Zojo. **(se nadaljuje)**

Kropiv'nkova bajta / Foto: arhiv družine Kaštrun

Zdravniška stavka

Pred vrati je že pomlad,
le kdo je nima rad,
zvončki že cvetijo,
naši zdravniki pa smrčijo.

Da ne bom delala jim krivic,
vam povem po resnic.
Ne vsi, eni delajo ves dan,
pa nobeden ni zaspan.

Eni kar sedijo – in tudi ko
stavkajo, si pišejo nadure
in si gledajo frizure,
ni jim mar, če kdo pošteno je bolan,
ah, tega prevzame naj kaplan.

Ni jim le dovolj denarja,
hočejo še visoka priznanja,
da njihovo delo je res cenjeno,
za kupe tisočakov zmenjeno.

Taka njih je matematka,
o tem ne piše nobena pratka,
da delavec bi delal zanje,
takšne njihove so sanje.

Pa sodniki so ena čudna stvar,
navaden človek ni jim mar.
Kdaj pravica bo na svet,
zakaj bi jih pekla vest?

Že 10. teden traja stavka,
a ni še dosti polna malha?
Ta svet plove v globok prepad,
mogoče je tam njihov zaklad.

Stavka pa kar traja, traja,
saj vemo, kakšna je ta raja.
Te resnične pravljice je konec,
že kliče jih k malici zvonec.

Malo hvale, mnogo graje
daje svet in bo dajal,
krivde zapisuje v skale,
a dobrote v vodni val.
(neznan avtor)

Lonca

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si
TELEFON: 04 201 42 41

www.gorenjskiglas.si

Mladinske zimske olimpijske igre Gangwon 2024

LOVRENC KARNIČAR

Konec januarja sem se udeležil mladinskih zimskih olimpijskih iger v Gangwonu. Po naporni poti v Južno Korejo sem bil skupaj s preostalimi člani slovenske reprezentance in približno 1800 tekmovalci iz 78 držav nastanjen v olimpijski vasi. Tam smo skupaj preživeli dober teden dni, poln koncentracije na tekme, pa vendar tudi zabave in unikatnih doživetij. Med drugim sem na lastni koži občutil olimpijsko vzdušje v barvah korejske kulture – od hrane in značaja ljudi do zamika ure, ki mi je celoten čas iger povzročal težave, saj je Južna Koreja 8 ur pred našim časom. Do prizorišča tekmovanja smo se odpeljali z do minute točnimi avtobusi, ki so bili le eden izmed izredno avtomatiziranih in naprednih delov iger. Celoten dogodek je potekal po res natančnem programu brez napake, kar je pustilo pečat na vseh udeležencih.

Kar se tiče rezultatov, se lahko pohvalim z 20. mestom v sprintu v prosti tehniki s prvega dneva tekmovanja, vendar nisem popolnoma zadovoljen, saj so me slabše pripravljene smuči pustile desetinke za polfinalom (12. mestom). To je bila tudi edina preizkušnja v sprintu, disciplini, v kateri sem specializiran. Drugi dan sem dosegel 39. mesto na razdalji 7,5 kilometra v klasični tehniki. Zadnji dan smo imeli še skupin-

Lovrenc Karničar / Foto: arhiv OIS YOG 2024 (Jonathan Nackstrand for OIS/IOC)

sko tekmo, na kateri je Slovenija dosegla končno 15. mesto. Po zaključni slovesnosti in pozneje zabavi smo se 3. februarja vrnili domov.

Vesel sem, da sem lahko zastopal Slovenijo in Jezersko na tako visoki ravni in zavzeto pričakujem nove nastope na tekmovanjih.

Mladinci uspešni v kegljanju na ledu

Februarja so mladinci osvojili bron in Jezerjani so zaključili državno prvenstvo v kegljanju na ledu 2023/2024.

ALENKA BRUN

MLADINCI OSVOJILI BRON V KEGLJANJU NA LEDU

Konec februarja je v Brunecku na Južnem Tirolskem potekalo mladinsko evropsko prvenstvo v kegljanju na ledu. Sodelovalo je več kot sto tekmovalcev iz kar sedmih držav – Nemčije, Avstrije, Italije, Švice, Češke, Litve in Slovenije. Tekmovanja so potekala v treh starostnih kategorijah: U16, U19 in U23. Slovenska reprezentanca je sodelovala v kategoriji do 19 let, sestavljali pa so jo Žiga Petek, Tilen Tičar in Kristjan Zupan z Jezerskega ter Maj Novak z Jesenic. Pomerili so se v moštvenem tekmovanju, v posameznem tekmovanju na cilj in v ekipnem ciljnim tekmovanju. Prav v slednji kategoriji so fantje osvojili tretje mesto, drugi so bili Avstrijci in prvi Nemci.

DRŽAVNO PRVENSTVO V KEGLJANJU NA LEDU 2023/2024

S februarjem so jezerski kegljači zaključili državno prvenstvo v kegljanju na ledu 2023/2024. Lani so opravili zelo veliko treningov in se udeležili kar 23 različnih turnirjev, kar se je zagotovo poznalo pri letošnjih rezultatih.

Mlada ekipa slovenskih kegljačev na ledu je osvojila tretje mesto. / Foto: arhiv jezerskih kegljačev

Jezerski kegljači so se odlično odrezali. V moštvenem tekmovanju, ki je potekalo v sklopu treh turnirjev, so med desetimi ekipami osvojili naslednja mesta: 2. mesto ekipa v sestavi Jože Lojen, Kristjan Zupan, Tilen Tičar in Žiga Petek; 6. mesto ekipa v sestavi Helena Plaznik, Robert Ogrizek, Zaim Durić in Nejc Petek. Med mladinci v kategoriji posamezno ciljno tekmovanje pa je 1. mesto osvojil Tilen Tičar, 2. mesto Žiga Petek, 5. mesto Sara Čekon in 6. mesto Nejc Petek.

Franc Ekar, letošnji Bloudkov nagrajenec

KLARA MRAK

Na Brdu pri Kranju so v nedeljo, 11. februarja, ravno na 140. obletnico rojstva Stanka Bloudka, podelili plakete in nagrade za najvišje dosežke v letu 2023 v športu pri nas, 59. Bloudkove nagrade. Med letošnjimi nagrajenci je tudi Franc Ekar, ki je prejel Bloudkovo nagrado za življenjsko delo v športu. Za nagrado ga je predlagalo Planinsko društvo Preddvor. »Franc Ekar, alpinist, gorski reševalec in gorski vodnik, ima za sabo na področju planinstva in alpinizma že 60 let prostovoljnega društvenega dela. Kot alpinist je opravil več kot 4000 plezalnih vzponov, med drugim dvanajst novih prvenstvenih smeri. V 60. in 70. letih je bil udeleženec več odprav v tuja gorstva, sicer pa je kar 40 let deloval kot predsednik Planinskega društva Kranj in 10 let kot predsednik Planinske zveze Slovenije. V zgodovino planinstva se

Franc Ekar je za svoj prispevek k slovenskemu športu zaslužno prejel Bloudkovo nagrado za življenjsko delo. / Foto: Gorazd Kavčič

je zapisal s pobudo in gradnjo Kranjske kočice na Ledinah in planinskega muzeja v Mojstrani. Poleg vseh drugih obvezno-

sti je bil podpredsednik Olimpijskega komiteja Slovenije. Zapisal se je tudi med pionirje slovenskega sodobnega helikopterskega reševanja. Leta 1979 je bil v helikopterju na Krvavcu, ko se je ta zrušil. Po čudežu je nesrečo preživel in sodelovanje z Gorsko reševalno službo nadaljeval. Bil je prvi Slovenec, ki je stopil na sedem tisoč metrov visok Leninov vrh, udeležil se je odprave na pakistanski Hindukuš, pred 51 leti pa je bil vodja prve uspešne slovenske alpinistične odprave v Afriko, v masiv Mawenzija in Kilimandžara. Njegovo življenje je v celoti zapisano planinam in naravi,« so Ekarjev izjemni prispevek k slovenskemu športu opisali v obrazložitvi.

Precej aktiven na območju Jezerskega

Bloudkov nagrajenec Franc Ekar, ki je letos prejel najvišje državno športno priznanje, nagrado za življenjsko delo v športu, je bil aktiven tudi na območju Jezerskega, saj mu je uspelo s soplezalci splezati 12 prvenstvenih smeri. Po njegovi zaslugi je bil izdan plezalni vodnik za jezerska ostenja v slovenskem in nemškem jeziku. Na njegovo pobudo so v letu 1993 jezerski lovci pripravili in izvedli prvi alpski turni vseslovenski veleslalom na Skutinem ledeniku in nato še 24 v četrto stoletje. Sodeloval je tudi pri obnovi »razrušene planinske poti« za pristope na Ledine, na Koroško Rinko itd. Zavarovali so tudi prvo slovensko pot na vrh Koroške Babe. V letu 1967 je potekal prvi republiški tabor Komisije za alpinizem PZS na Češki koči, katerega vodja je bil, in mladi alpinisti, udeleženci plezalnega tabora, so izdelali prvo helikoptersko ploščad. Ekar je z lovci in občani ter prijatelji postavil Jezerski lovski dom, na novo razrušeni bivak v Ledinah, zgradili so tudi lovsko kočico v Komatevri. Kot prejemniku letošnjega najvišjega slovenskega športnega priznanja so Francu Ekarju na Jezerskem čestitali tudi jezerski župan Andrej Karničar, nekdanja župana Milan Kocjan in Jure Markič ter številni jezerski in drugi slovenski lovci. **Janez Kuhar**

www.gorenjskiglas.si

sp·avto

prodaja • odkup • prepis vozil • rent a car

SP AVTO, d. o. o., Zg. Bela 76, Preddvor
info@spavto.si
www.spavto.si

Sebastjan Prestor
GSM: 041 614 466
TEL., FAX: 059 950 288

Kordež

☎ 031 / 652 - 608

LESNA BIOMASA

- izdelava lesnih sekancev
- prodaja lesnih sekancev
- odkup lesnih sekancev

- transport biomase
- urejanje lokacij po sečnji
- zbiranje in odkup vejevja

ODKUP CELULOZNEGA IN POŠKODOVANEGA LESA
ZA IZDELAVO SEKANCEV

GORENJSKI GLAS V VSAK DOM NA GORENJSKEM

14 dni brezplačnega časopisa

Akcija 14 dni brezplačnega časopisa je namenjena vsem, ki Gorenjskega glasa še ne poznate ali ga kupujete v prosti prodaji. Podatke za dostavo pošljite na narocnine@g-glas.si ali pokličite 051/682 217. Po preteku 14-dnevnega obdobja vam časopisa ne bomo več pošiljali, vas bomo pa poklicali, povprašali za mnenje in predstavili pogoje za naročnino.

Pridružite se naši veliki družini naročnikov, ne bo vam žal!

V akciji ne morejo sodelovati obstoječi naročniki in tisti, ki živijo na istem naslovu kot naročnik. Prav tako ne morejo sodelovati tisti, ki so obdobje brezplačne naročnine v zadnjem letu že izkoristili.

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Gorenjski glas je najbolj bran regionalni časopis v Sloveniji.

GG IZLETI

KOLESARSKI IZLETI Z BARKO MED OTOKI

Organizirali bomo tudi dva kolesarska izleta, na katerih bomo nastanjeni na barki, ki pluje med jadranskimi otoki. Na teh izletih je organiziran prevoz s kombijem do пристanišča, vključujejo pa 5 nočitev s polpenzionom in vodenje med kolesarjenjem.

Izleti z barko, kjer so še prosta mesta:

Datum:	Destinacija:	Cena:
Od 13. do 18. 5.	Z barko in kolesi (od Zadra do Šibenika)	475 EUR
Od 22. 9. do 27. 9.	Z barko in kolesi (Srednja Dalmacija: otoki Brač, Hvar, Šolta, Vis, Korčula)	495 EUR

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Informacije in prijave na:
grega.flajnik@g-glas.si
ali 031 38 26 25

“HITRA OČALA? “ NE, HVALA!

OČESNA ORDINACIJA IN OPTIKA CERKLJE

HITRA OČALA?

Gotova ali tako imenovana “hitra očala” so privlačna in hitra rešitev za težave z vidom. Uporabniki jih lahko danes kupijo že praktično v vsaki trgovini in tudi na spletu. Omenjena rešitev pa je daleč od tega, da bi bila koristna za vaše oči in bi vam dolgoročno omogočala **dober vid**. Nasprotno, takšna očala so dolgoročno škodljiva in posledice dolgotrajne uporabe takšnih očal boste občutili kasneje. Razlogov je več. V takšna očala ne vgrajujejo kvalitetnih očalnih leč, običajno so le te brez antirefleksnega sloja, optično nepravilne izdelave in izdelane univerzalno po šabloni. Tako ne upoštevajo vaših mer in potreb.

Očala enostavno niso čevlji po številkah. Uporabniki navadno takšna očala kupijo na podlagi “samozdravljenja”, kar pomeni, da si ustrezno korekcijo določijo sami, kar je popolnoma narobe. Za vsak kvaliteten vid je bistven predpis, **oziroma kvaliteten pregled vida**.

Večina uporabnikov danes nima enakih korekcij na desno in levo oko, prav tako je večina predpisanih očal s cilindri. Tako so univerzalna očala v večini neustrezna.

Seveda pa ne gre pozabiti na poceni materiale, ki so lahko alergeni, se hitro kvarijo in ne služijo svojemu namenu. Zagovarjamo **strokovnost**, vsaka očala naj bodo narejena na podlagi **kvalitetnega pregleda vida**.

Le takšna očala dolgoročno služijo svojemu namenu in vam ne škodijo.

Opustite samozdravljenje. Edina prava pot je pregled vida in očala izdelana samo za vas. Pri nas opravljamo **brezplačne strokovne preglede vida, brez čakalnih vrst v moderni ambulanti** in z zato **usposobljenim osebjem**.

BON
40% POPUSTA
NA KOREKCIJSKI OKIV
in brezplačen pregled vida

(* vse podrobnosti v optiki)